

Κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου Ιεροσαλτών της Ι.Μ. Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Κυριακή 10 Φεβρουαρίου το πρωί στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο Βεροίας πραγματοποιήθηκε η κοπή της βασιλόπιτας του Συλλόγου Ιεροσαλτών της Ιεράς Μητροπόλεως μας. Την βασιλόπιτα ευλόγησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος απηύθυνε πατρικούς λόγους και ευχές. Στο τέλος, χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ιεροσαλτών και Διευθυντής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως μας και καλλιτεχνικός διευθυντής των ΠΑΥΛΕΙΩΝ Άρχων Μαΐστωρ της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας κ. Γεώργιος Ορδουλίδης.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Ἡ σημερινή συνάντηση εἶναι ἡ πρώτη τοῦ νέου ἔτους 2019, τό ὁποῖο ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπο-φάσισε, ὅπως γνωρίζετε, νά τό ἀφι-ε-ρώσει στούς συνεργούς τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, καθώς συμπληρώνονται 25 χρόνια ἀπό τήν καθιέρωση τῶν Παυλείων, τοῦ κύ-κλου ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ οὐ-ρανοβάμονος ἀποστόλου καί ἰδρυ-τοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας.

Ἡ σημερινή αὐτή συνάντηση τοῦ Συλ-λόγου Ἱεροσαλτῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας μέ τήν εὐκαι-ρία τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους καί τήν κοπή τῆς καθιερωμένης εἰς τιμὴν καί μνήμην τοῦ μεγάλου ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, τοῦ οὐρανοφάντορος, βασιλόπιτας, πού πραγματοποιεῖται στή Μητρό-πολή μας, δίδει σέ ὅλους μας μία εὐκαιρία ἐπικοινωνίας ἀλλά καί ἀνταλλαγῆς εὐχῶν καί σκέψεων γιά τό νέο ἔτος. Γι' αὐτό καί θέλω νά ἐκφράσω τή χαρά μου γιά τή παρουσία σας καί συμμετοχή σας στή σημερινή ἐκδήλωση, ἐδῶ στό Παύλειο Πολιτιστικό μας Κέντρο.

Μέσα σέ ἕνα ἔτος, λοιπόν, κατά τό ὁποῖο τιμοῦμε τούς συνεργάτες τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅλους ἐκείνους τούς ἀνθρώπους, τούς πρώτους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μέ πολλή ἀγάπη καί ζῆλο ἀφοσιώ-θη-καν στή διακονία τοῦ ἀποστόλου καί ἔθεσαν τίς δυνάμεις τους στή διάθεσή του καί στή στήριξη τοῦ ἀποστολικοῦ του ἔργου, χωρίς νά ὑπολογίζουν κόπους καί ταλαιπω-ρίες, εἶναι φυσικό ὅτι καί σεῖς, οἱ ἱεροψάλτες,

οί συνεργάτες τῆς το-πικῆς μας Ἐκκλησίας, ἔχετε μία ξεχωριστή θέση.

Καί αὐτό γιατί, ὅπως εἶναι γνω-στό, καί δέν χρειάζεται νά τό ἐπα-ναλάβω, εἶναι, διότι ἐσεῖς εἶστε οἱ πιό στενοί συνεργάτες τῶν κληρι-κῶν, τῶν ἱερέων μας. Χωρίς ἱερο-ψάλτες δέν μπορεῖ νά τελεσθεῖ καμία ἱερή ἀκολουθία, κανένα μυ-στήριο, διότι ἐσεῖς εἶστε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μέ τήν παρουσία σας, μέ τή φωνή σας, μέ τό ψάλσιμό σας, ἐκ-φράζετε τόν λαό τοῦ Θεοῦ, ἐκ-φρά-ζετε τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἐκφράζετε τήν προσευχή τῶν πι-στῶν, ἀνταποκρινόμενοι ἐξ ὀνό-μα-τός τους πρός τίς λειτουργικές προτροπές γιά προσευχή καί ἰκε-σία πρός τόν Θεό, ἀλλά καί πρός τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πού προσ-φέ-ρεται διά τῶν ἱερέων.

Ἡ διακονία σας, λοιπόν, εἶναι πολύ σημαντική, ὄχι μόνο γιατί ἐκ-φράζετε, ὅπως εἶπα, τό πλήρω-μα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί γιατί εἶναι μία ἱερή διακονία μέ τήν ὁποία συμβάλλετε, ὥστε τόσο οἱ πι-στοί ὅσο καί ὁ ἱερέας, νά ἀπο-σπασθοῦν ἀπό τά ἐπίγεια καί νά ἀνυψωθοῦν πρός τόν Θεό. Ἐπο-μένως ἀπαιτεῖται ἀπό τήν πλευρά σας ἰδιαίτερη προσοχή, ὥστε νά ἐπιτευχθεῖ αὐτός ὁ σκοπός, πού εἶναι καί σκοπός τῆς θείας λα-τρεί-ας, καί νά μήν προκύψει τό ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, δηλαδή νά στερηθοῦν οἱ πιστοί τήν εὐκαιρία τῆς πνευματικῆς ἀνατάσεως.

Γιά τήν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκο-ποῦ ὑπάρχουν ὀρισμένες προῦπο-θέ-σεις τίς ὁποῖες θά πρέπει νά ἔχε-τε πάντοτε κατά νοῦ καί στίς ὁποῖ-ες, ἄν καί θέλω νά πιστεύω ὅτι ὅλοι τίς ἔχετε ὑπόψη σας καί τίς πληρεῖτε, θά ἀναφερθῶ σύντομα.

Βασική προῦπόθεση εἶναι νά ἔχει ὁ ἱεροψάλτης ἀπόλυτη συνείδηση ὅτι τό ἔργο του δέν εἶναι ἓνα ἐπάγ-γελμα ἀλλά εἶναι μία ἱερή διακονία. Ὁ χαρακτηρισμός δέν εἶναι τυχαῖος, καί κάθε μία ἀπό τίς δύο λέξεις ἔχει τή σημασία της, τήν ὁποία δέν θά πρέπει νά ξε-χνοῦμε.

Ὁ ἱεροψάλτης, ἔστω καί ἐάν ἀμεί-βεται γιά τό ἔργο πού ἐπι-τελεῖ, δέν παύει νά ἀσκεῖ μία δια-κονία. Διακονεῖ τόν λαό τοῦ Θεοῦ, διακονεῖ τόν ἱερέα, διακονεῖ ἐν τέ-λει τόν Θεό.

Αὐτό τί σημαίνει; Σημαίνει ὅτι τό ἔργο του εἶναι μία προσφορά. Κα-τά συνέπεια δέν μπορεῖ νά τό ὑπη-ρετεῖ μέ ὑπαλληλική νοοτροπία. Πρέπει νά τό κάνει μέ τήν ψυχή του, μέ ὅλη του τή διάθεση, μέ ὅλο του τό εἶναι. Αὐτό σημαίνει δια-κο-νία.

Μέ αὐτή τήν ἔννοια τῆς προσ-φορᾶς, κάθε διακονία εἶναι ἱερή, πολλῶ μᾶλλον ἢ συγκεκριμένη διακονία, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στόν Θεό, σέ κάτι ὄχι ἀπλῶς ἱερό ἀλλά πανίερο.

Εἶναι ἱερή διακονία ἡ διακονία τοῦ ἱεροψάλτου. Τό ἱερός πού ἀπο-τελεῖ τό πρῶτο συνθετικό τοῦ ὀνόματός σας δέν εἶναι διακο-ση-τικό, δέν εἶναι χωρίς περιεχόμενο

καί νόημα. Δείχνει ἀκριβῶς αὐτή τήν ἱερότητα τῆς διακονίας σας, καί ὑποσημαίνει καί τήν ἱερο-πρέ-πεια μέ τήν ὁποία πρέπει νά ἐπι-τελεῖται.

Ὁ ἱεροψάλτης στέκεται στό ἀνα-λόγιο ὄχι γιά νά δώσει μία παρά-σταση πού δέν τόν ἀφορᾷ, δέν τόν ἀγγίζει, δέν τόν ἐνδιαφέρει. Διότι, ἄν, ἀκόμη καί στήν περίπτωση πού ἕνας ἄνθρωπος δίνει μία πα-ρά-σταση, γιά νά ἔχει αὐτή ἡ πα-ρά-σταση ἐπιτυχία, πρέπει νά αἰσθάνεται τά λόγια πού λέει ἢ πού τραγουδᾷ, κατά μείζονα λόγο ὁ ἱεροψάλτης πρέπει νά τά ζεῖ. Δέν πρέπει νά ἐκφράζει μόνο τήν προ-σευχή τοῦ λαοῦ, πρέπει νά προ-σεύχεται καί ὁ ἴδιος.

Γράφει ὁ Μέγας Βασίλειος σχε-τικά μέ τούς ψάλλοντες: «οὐκ εἶ τις τῷ στόματι προφέρει τά τοῦ ψαλ-μοῦ ρήματα, οὗτος ψάλλει τῷ Κυρίῳ». Δέν ψάλλει πρός τόν Θεό, γράφει ὁ ἱερός πατήρ, ὅποιος προ-φέρει μόνο μέ τό στόμα τίς λέξεις τῶν ὕμνων, ἀλλά, συνεχίζει, «ὅσοι ἀπό καρδίας καθαρᾶς ἀναπέμ-που-σι τὰς ψαλμωδίας, καί ὅσοι εἰσίν ὅσοι, σώζοντες τήν πρός Θεόν δι-καισύνην, οὗτοι δύνανται ψάλ-λουν τῷ Θεῷ τοῖς ρυθμοῖς τοῖς πνευματικοῖς ἀρμοζόντως ἀκο-λου-θοῦντες». Δηλαδή, ὅσοι ἀνα-πέ-μπουν τούς ὕμνους μέ καθαρή καρδιά καί εἶναι εὐλαβεῖς καί τη-ροῦν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, αὐτοί μποροῦν νά ὑμνοῦν τόν Θεό, ἀκο-λουθώντας, ὅπως ἀρμόζει, τούς πνευμα-τικούς ρυθμούς, νά ψάλ-λουν, δηλαδή, ὄχι μέ κοσμικό ὕφος ἀλλά μέ ἐκκλησιαστικό.

Στό ζήτημα αὐτό δίδει ἰδιαίτερη βα-ρύτητα ὁ Μέγας Βασίλειος, για-τί συνεχίζει λέγοντας ὅτι ὅσοι κρύ-βουν μέσα στήν ψυχή τους ἀμαρ-τίες καί ψεύδη καί ἄλλα πάθη αὐτοί νομίζουν ὅτι ψάλ-λουν· στήν πραγματικότητα ὅμως δέν ψάλλουν. Καί αὐτό συμβαίνει διότι, ὅπως ἕνα πονηρό δένδρο δέν μπορεῖ νά βγάλει ἀγαθούς καρ-πούς, ἔτσι καί ἀπό μία πονηρή καρδιά δέν μποροῦν νά βγοῦν ρή-ματα ζωῆς.

Θά σκεφθεῖτε ἴσως, μά εἶναι δυ-να-τόν νά εἶμεθα ἅγιοι; Ἦ ποῦ μπο-ροῦμε νά βροῦμε ἀγίους ἱερο-ψάλτες; Μακάρι νά μπορούσαμε, ἀλλά δέν τό ἐννοεῖ ἀκριβῶς ἔτσι ὁ Μέγας Βασίλειος. Ἐννοεῖ ὅτι θά πρέ-πει, ὅσοι ἔχουν ἀναλάβει τήν ἱερή αὐτήν τήν ὑπεύθυνη καί ἱερή διακονία, νά φροντίζουν τόν ἑαυ-τό τους καί τή ζωή τους, ὥστε νά μήν ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τή δια-κονία τους, γιά νά μποροῦν νά ἐκπροσωποῦν τόν λαό τοῦ Θεοῦ μέ καθαρή καρδιά ἢ ἔστω μέ τή συνείδηση ἡσυχῆ ὅτι προσπαθοῦν καί ἀγωνίζονται γι' αὐτόν τόν σκο-πό.

Διότι εἴτε τό θέλει κανεῖς εἴτε δέν τό θέλει ὁ ἱεροψάλτης εἶναι ἕνα πρόσωπο πού ξεχωρίζει μέσα στό σύνολο τῶν πιστῶν. Ξεχω-ρί-ζει, τόν γνωρίζουν ὅλοι καί τόν πα-ρακολουθοῦν πολλοί, καί μέσα στόν ναό καί ἐκτός τοῦ ναοῦ, καί βλέπουν καί τή στάση του μέσα στόν ναό καί τή ζωή του ἔξω ἀπό αὐτόν, ἰδιαίτερος σέ μικρές ἐνο-ρίες, σέ κοινότητες καί χωριά πού οἱ ἄνθρωποι γνωρίζονται περισσό-τε-ρο μεταξύ τους ἀπό ὅ,τι στίς με-γαλύτερες πόλεις. Δέν εἶναι, λοι-πόν, σκόπιμο καί

ὠφέλιμο ὁ ἱε-ροψάλτης νά δίδει ἀφορμές σχο-λίων καί σκανδαλισμοῦ τῶν πι-στῶν μέ τή συμπεριφορά του καί τήν ἀναστροφή του. Δέν θά πρέπει ἀκόμη ἡ στάση του ἢ ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ψέλνει νά γίνεται αἰτία ἀντί νά προσεύχονται οἱ πιστοί νά τόν σχολιάζουν καί νά σκανδα-λί-ζονται.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ ἱεροψάλτης θά πρέπει νά στέκεται στό ἀναλό-γιο μέ ἱεροπρεπῆ τρόπο, σέ στάση προσευχομένου πιστοῦ καί νά ψάλ-λει μέ ἀνάλογο τρόπο.

Ἡ στάση του, ἡ ἐκφορά τοῦ λό-γου, ὁ τρόπος τοῦ ψαλσίματος πρέ-πει νά ἀποπνέουν προσευχή καί νά παρακινοῦν τούς ἀνθρώ-πους σέ προσευχή. Πρέπει νά συμ-βαδίζουν μέ τό περιεχόμενο ὅσων διαβάζει καί ὅσων ψάλλει. Συγ-χρό-νως ὅμως θά πρέπει νά ψάλλει καί νά διαβάζει μέ τέτοιο τρόπο, καθαρά καί μέ νόημα, ὥστε οἱ πι-στοί νά παρακολουθοῦν καί νά κα-τανοοῦν κατά τό δυνατόν τί ψάλ-λεται στήν Ἐκκλησία, καθώς οἱ ὕμνοι καί τά τροπάρια τῆς Ἐκ-κλησίας μας περιλαμβάνουν ὑπέ-ροχα διδάγματα γιά ὅλους μας, τά ὁποῖα μάς βοηθοῦν νά προσευχη-θοῦμε καί νά κατανοήσουμε τό νόη-μα τῆς ἡμέρας καί τῆς ἑορτῆς καί νά διδαχθοῦμε ἀπό τή ζωή τῶν τιμωμένων ἀγίων καί ἀπό τό πνευ-ματικό περιεχόμενο τῶν ἑορ-τῶν.

Δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι οἱ ὕμνοι καί τά ἀναγνώσματα τῆς Ἐκ-κλησίας μας δέν εἶναι κεί-μενα τυχαῖα. Εἶναι κείμενα γραμμένα ἀπό τόν θεοκίνητο κάλαμο τῶν ἀγίων ἀποστόλων, τῶν προφητῶν ἀλλά καί τῶν ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού συνέθεσαν τούς ὕμνους ἐν προσευχῇ, καί οἱ ὕμνοι αὐτοί φέρουν τό βάρος τῆς παραδόσεως τόσων αἰώνων καί τόσων ἀγίων οἱ ὁποῖοι τούς ἔψα-λαν, ὥστε καί μόνο αὐτό θά ἀρ-κοῦσε νά κάνει τόν ἱεροψάλτη νά αἰσθάνεται τό βάρος τῆς εὐθύνης νά ψάλλει σήμερα τούς ἴδιους ὕμνους.

Ἡ κατά τό δυνατόν ἄρτια ἐκτέ-λε-ση τῶν μελῶν, ἡ ἐμμελής ἀνά-γνω-ση τοῦ ἀποστόλου ἢ τῶν ψαλ-μῶν εἶναι ἀπαραίτητα, ἀλλά δέν θά πρέπει οὔτε νά γίνονται αὐτο-σκο-πός οὔτε βεβαίως ἀφορμή κα-κῶς ἐννοούμενου ἀνταγωνισμοῦ μέ τούς ἄλλους ἱεροψάλτες ἢ καί μέ τόν ἱερέα, κάτι πού δέν ὠφελεῖ οὔτε ἐσᾶς τούς ἴδιους οὔτε τούς πι-στούς, γιατί διαταράσσει τήν προ-σευχητική καί κατανουκτική ἀτμόσφαιρα τῆς θείας Λειτουργίας ἢ τῆς ἀκολουθίας.

Αυτό κατ' επέκταση σημαίνει ότι το αναλόγιο δεν είναι ούτε τόπος συζητήσεων μεταξύ των ιεροψαλτών ούτε χώρος επιδείξεως των φω-νητικών ικανοτήτων. Θά πρέπει επιπλέον να υπάρχει ένας συντονισμός και με τους ιερείς, ώστε τόσο η ένταση όσο και η διάρ-κεια της εκτελέσεως των ύμνων και της θείας λατρείας να μην ξεφεύγει από τα λογικά πλαίσια και κουράζει αντί να ευχα-ρι-στεϊ και να αναπαύει τους πιστούς. Για όλα υπάρχει ένα μέτρο, ή χρήση του οποίου είναι πρακτικά και ουσιαστικά ωφέλιμη.

Ο ίδιος ο απόστολος Παῦλος ανα-φέρεται στον συνεργό και μα-θη-τή του απόστολο Ἐφέσου Τιμό-θεο σχετικά με το πώς πρέπει να συμπεριφέρεται κανείς μέσα στον οἶκο του Θεοῦ, «ἵνα εἰδῆς πώς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι», γρά-φει ο απόστολος.

Και αυτό δείχνει τη σημασία που έχει ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να τελούνται τα πάντα μέσα στον ναό του Θεοῦ. Ο Μέγας Βασίλειος γράφει σχε-τικά με τον τρόπο της ψαλμωδίας στην Ὁμιλία του στους Ψαλμούς. «Ἔστι δέ ἡ θεία και μουσική ἄρμονία, οὐ περιέ-χου-σά τινες λόγους ἀκοήν εὐφραί-νο-ντας, ἀλλά καταστέλλοντας και κα-ταπραΰνοντας τὰ ἐνοχλοῦντα πονηρά πνεύματα ταῖς εὐεπηρεά-στοις ψυχαῖς».

Ἡ θεία και μουσική ἄρμονία, οἱ ψαλμοί και οἱ ὕμνοι, γράφει ο ἱε-ρός πατήρ, δεν περιέχουν μόνο κά-ποιους λόγους που ευχαριστοῦν τήν ἀκοή των ἀνθρώπων, ἀλλά λόγους που κάνουν τὰ πονηρά πνεύματα, τούς λογισμούς, τούς πειρασμούς τὰ πάθη να κατα-στέλλονται, να καθησυχάζουν, να καταπραΰνονται και να μην ἐνο-χλοῦν τίς ψυχές που ἐπηρεάζονται ἀπό αὐτά.

Αυτό θά πρέπει να εἶναι το κρι-τή-ριο και για τή δική σας ψαλμωδία και για τή δική σας διακονία. Πόσο αναπαύει τούς ἀνθρώπους, πόσο τούς βοηθᾷ να κατανοήσουν το νό-ημα της θείας λατρείας, τούς ὕμνους, τὰ ἀναγνώσματα. Διότι γι' αὐτούς ψάλλετε, αὐτούς ἐκφρά-ζε-τε. Δεν εἶναι δυνατόν οἱ πιστοί να μην μποροῦν να παρακολου-θή-σουν τί ψάλλετε. Οὔτε βέβαια εἶ-ναι δυνατόν να ἀφοσιώνεσθε μό-νο στη σωστή μουσική ἐκτέλεση και να μην παρακολουθεῖτε το νό-ημα των ὕμνων, που εἶναι και το κλειδί για τή σωστή ἀπόδοσή τους.

Ἄς ἀκούσουμε καί πάλι τόν Μέγα Βασίλειο τί συστήνει. «Ἡ γλῶσσα ψαλλέτω, ὁ νοῦς ἐρευνάτω τήν διά-νοιαν τῶν εἰρημένων, ἵνα ψάλ-λης τῷ πνεύματι, ψάλλης δέ καί τῷ νοί». Ἄς ψάλλει ἡ γλῶσσα, λέγει, καί συγχρόνως ὁ νοῦς ἄς πα-ρακολουθεῖ τό νόημα τῶν λό-γων, ἔτσι ὥστε νά ψάλλεις καί μέ τό πνεῦμα καί μέ τόν νοῦ, δηλαδή μέ ὅλη τήν ὑπαρξή σου. Διότι ὁ Θεός θέλει νά συμμετέσχει στήν προ-σευχή καί στή δοξολογία του ὁλόκληρος ὁ ἄνθρωπος.

Σημαντική γιά τή σωστή διακο-νία τοῦ ἀναλογίου εἶναι καί ἡ προ-ετοιμασία. Εἶναι χρήσιμο νά προ-ετοιμάζεται ὁ ἱεροψάλτης ἀπό τήν προηγούμενη ἡμέρα καί ὄχι μόνο γιά ὅσα ἔχει νά ψάλλει καί νά διαβάσει, ἀλλά καί γιά τήν τυ-πική διάταξη, ὥστε καί λάθη νά μὴν γίνονται καί περισσότερο νά κατανοεῖ ὅσα θά ψάλλει ἢ θά δια-βάσει. Ἐπιπλέον θά πρέπει νά ὑπάρ-χει καί στά θέματα αὐτά συνεν-νόηση καί συνεργασία μέ τόν ἱερέα, γιά νά μὴν δημιουρ-γοῦ-νται προβλήματα. Ἄλλωστε ἡ ἀγα-στή συνεργασία ἱεροψάλτου καί ἱερέως εἶναι ἀπαραίτητη καί πρέπει νά θεωρεῖται αὐτονόητη. Δέν εἶναι δυνατόν νά μὴν ὑπάρχει πνεῦμα σεβασμοῦ καί κατανοή-σεως, ἀλλά καί ἀμοιβαίας ὑποστη-ρίξεως, ὥστε νά προκύπτει τό καλύτερο ἀποτέλεσμα, πού εἶναι ἡ θεία λατρεία νά μεταρσιώνει ὄχι μόνο τόν ἱερέα καί τόν ἱεροψάλτη ἀλλά καί τό ἐκκλησίασμα πρὸς πνευ-ματική ὠφέλεια τῶν ἀνθρώ-πων καί δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ἀπό τή σωστή καί συνεπῆ διακο-νία τοῦ ἱεροψάλτου προκύπτει ὅμως καί μία ἀκόμη ὠφέλεια. Καί αὐτή εἶναι ἡ προσέλκυση παιδιῶν καί νέων στό ἀναλόγιο, γεγονός πού εἶναι πολύ σημαντικό, ἰδιαίτε-ρως στίς ἡμέρες μας. Ἄλλωστε μέ αὐτό τόν τρόπο παραδόθηκε ἡ βυζαντινή μας μουσική διά μέσου τῶν αἰώνων καί ἡ συμμετοχή στό ἀναλόγιο εἶναι αὐτή πού προσ-φέ-ρει τήν ἀπαραίτητη ἐμπειρία σέ ὅσους σπουδάζουν τή βυζαντινή προκειμένου νά ἀναλάβουν μελ-λο-ντικά τήν ὑπεύθυνη διακονία τοῦ ἱεροψάλτου καί νά καλύψουν τά κενά πού προκύπτουν στοὺς ναοὺς μας.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἔχει ἰδρύ-σει ἀπό πολλῶν ἐτῶν τή Σχο-λή Βυζαντινῆς Μουσικῆς μέ σκοπὸ τήν προσέλκυση καί κατάρτιση νέων καί ἱκανῶν ἱεροψαλτῶν, οἱ ὁποῖοι θά στελεχώσουν μελλο-ντι-κά τά ἀναλόγια τῶν ἱερῶν μας ναῶν. Καί αὐτή εἶναι μία ἀνάγκη τήν ὁποία δέν θά πρέπει νά ὑπο-τιμοῦμε, ἰδίως στίς ἡμέρες μας, πού οἱ νέοι ἄνθρωποι δέν ἔχουν πάντοτε τόν ζῆλο πού ὑπῆρχε πα-λαιότερα ἀλλά καί τίς δυνατό-τη-τες, ὥστε νά ἀναλάβουν μία θέση ἱεροψάλτου καί μάλιστα ὄχι μόνο στίς πόλεις ἀλλά καί στά χωριά μας. Ὅμως ἱεροψάλτες ἔχουμε ἀνάγκη παντοῦ, σέ ὅλα τά χωριά καί σέ κάθε ναό καί ἐνορία.

Γι' αὐτό θά πρέπει καί σεῖς μέ τή στάση σας, μέ τόν τρόπο σας, μέ τόν λόγο σας, μέ τή συμβουλή σας καί νά προσελκύετε νέα παιδιά στό ψαλτήριο ἀλλά καί νά τά

προτρέπετε και να τα παρακινείτε να σπουδάσουν τη βυζαντινή μουσική, ώστε να είναι κατηρτισμένοι και προετοιμασμένοι για να διαδεχθούν όσους αποχωρούν.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπό τήν πλευρά της φροντίζει μέ κάθε τρόπο νά στηρίζει καί τό ἔργο σας ἀλλά καί τή βυζαντινή μουσική, πού δέν ἀποτελεῖ μόνο ἐκκλησιαστική μας παράδοση ἀλλά καί ἐθνική μας παράδοση. Ἀποτελεῖ ἕναν πλοῦτο ἐθνικό πού μᾶς κάνει ὑπερήφανους, καί εἶναι γνωστή καί μελετᾶται καί θαυμάζεται ἀπό ὅλο τόν κόσμον καί στήν ἀνατολή ἀλλά καί στή Δύση, γιατί ξεχωρίζει γιά τήν πνευματικότητά της καί συγκινεῖ ἀκόμη καί ἐκείνους πού δέν κατανοοῦν τό ὑπέροχο περιεχόμενο τῶν ὕμνων.

Γιά τόν λόγο αὐτό διοργανώ-νου-με κάθε χρόνο Ἡμερίδες καί συναντήσεις χορωδιῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, ἀλλά καί προσπαθοῦμε νά τήν προβάλλουμε μέ κάθε εὐκαιρία, σέ ὅλες σχεδόν τίς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, στίς ὁποῖες καί πολλοί ἀπό σᾶς συμμετέχετε, δείγμα καί αὐτό τῆς καλῆς συνεργασίας πού ὑπάρχει στή Μητρόπολή μας, ἡ ὁποία πιστεύω καί εὐχομαι ὅτι θά συνεχισθεῖ καί τή νέα χρονιά, πού ἐορτάζουμε καί τό Ἰωβηλαῖο τῶν 25 ἐτῶν Παυλείων.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις θά ἤθελα νά εὐχηθῶ σέ ὅλους σας τό νέο ἔτος νά εἶναι γιά ὅλους σας χαρούμενο καί δημιουργικό. Ὁ Θεός νά σᾶς χαρίζει υἰγεία καί χάρη καί δύναμη γιά νά ἀνταποκρίνεσθε στήν ἱερή αὐτή διακονία σας, νά εὐλογεῖ καί νά χαρίζει πλούσιες τίς δωρεές του καί στίς οἰκογένειές σας καί στούς οἰκείους σας, καί νά μᾶς ἐνισχύει ὅλους ὥστε νά ψάλλουμε καί νά ὑμνοῦμε ἀκαταπαύστως τό ὄνομά του καί τή δόξα του ὅσο ζοῦμε καί ὅσο ὑπάρχουμε.